

ธรรมชาติของภาษา

ภาษาคือการสื่อสารระหว่างสิ่งมีชีวิต ไม่ว่าคนหรือสัตว์ เมื่อรวมกันเป็นกลุ่ม ย่อมมีการสื่อสารระหว่างกัน เพื่อ แลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ เช่นการเรียนการสอน เพื่อบอกความรู้สึก เช่น การโอบกอด เพื่อให้สัญญาณ เช่น การบินวนของฝูงผึ้ง อาจอยู่ในรูปใดก็ได้ ไม่ว่าจะเป็น วัจนภาษาหรือ อวัจนภาษา อาจอยู่ในรูปของเสียงคือการพูด หรืออยู่ในรูปของ

อาจอยู่ในรูปใดก็ได้ ไม่ว่าจะเป็น วัจนภาษาหรือ อวัจนภาษา อาจอยู่ในรูปของเสียงคือการพูด หรืออยู่ในรูปของ ถ้อยคำในการขีดเขียน ซึ่งมนุษย์น่าจะเป็นสัตว์ประเภทเดียวที่ สามารถประดิษฐ์คำเพื่อแทนเสียงพูดได้

๓. ภาษามีการเปลี่ยนแปลง

ภาษาเปลี่ยนแปลงเนื่องจากการพูดในชีวิตประจำวัน (กลืนเสียง/กร่อนเสียง) อิทธิพลของภาษาอื่น (ยืมคำ/เลียนแบบสำนวน หรือประโยค) การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้ เกิดสิ่งใหม่ขึ้น ส่งผลให้คำเก่าที่เคยใช้ถูกแทนที่ด้วยคำใหม่

หมากนาว

มะนาว

กิน

หม่ำ

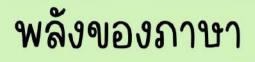

๔. ภาษามีลักษณะเฉพาะที่ต่างและเหมือนกัน

๔.๑ ลักษณะเฉพาะที่ต่างกันของแต่ละภาษา ได้แก่ เสียง ชนิดของคำ และไวยากรณ์

๔.๒ ลักษณะเฉพาะที่เหมือนกันในแต่ละภาษา เช่น เสียงสื่อความหมาย มีวิธีสร้างคำหลากหลาย มีสำนวน สุภาษิต มีคำชนิดต่างๆ ขยายประโยคได้เรื่อยๆ มีวิธี แสดงความคิดคล้ายกัน และมีการเปลี่ยนแปลง

๑. ภาษาช่วยธำรงสังคม ภาษาใช้กำหนดแนวทางปฏิบัติ ให้สังคมธำรงอยู่ได้

๒. ภาษาแสดงความเป็นปัจเจกบุคคล การใช้สำนวน ภาษาของแต่ละคนแสดงถึงลักษณะเฉพาะตน

๓. ภาษาช่วยให้มนุษย์พัฒนา ภาษาถ่ายทอดความรู้และ พัฒนาความคิด ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ

๘. ภาษาช่วยกำหนดเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

๕. ภาษาช่วยจรรโลงใจ เช่น บทเพลง นิทาน คำอวยพร

ลักษณะคำไทย

ภาษาไทยประกอบด้วย พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

๑. พยัญชนะ

มี ๔๔ รูป ๒๑ เสียง หน้าที่ของ พยัญชนะคือ เป็นพยัญชนะตัน และตัวสะกด

ลักษณะคำไทย

	<u>_</u> a			a
୭. ଶ େ	🏃 ଧ 🔊	ฐป	මම	เสยง

ல.	วสร	ริงหย	ð	(e
			•	

	•				
හ.	ରୀ	ነየ	١٩	าง	

		ŏ	•
d .	หยา	เดนา	คาง

๑๒. ฟันหนู

๑๔. ไม้หันอากาศ

ฤา

๑๖. ตัวรือ

๑๙. ตัวลึ

๑๘. ตัวลือ ฦๅ

ଜ๙. **ตัว**ออ อ

๒๐. ตัววอ ว

๒๐. ตัวยอ ย

พยางค์ คือ ส่วนของคำที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง ๓ <mark>อาจมี</mark>

ความหมาย หรือไม่มีก็ได้

คำ คือ เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่ง เสียงพูด หรือ ตัวหนังสือที่เขียนขึ้น ต้องมีความหมายในตัว

เช่น สวัสดี = ๓ พยางค์ ๑ คำ

ครู = ๑ พยางค์ ๑ คำ

ลักษณะคำไทย

๒. ความหมายเทียบเคียงคำอื่น อาจนำถ้อยคำมาเทียบเคียงกัน ได้ในแง่ต่างๆ ดังนี้

 คำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือ คำไวพจน์ เช่น "สุริยาุ-พระอาทิตย์-ทิพากร"

- **คำที่มีความหมายแคบกว้างต่างกัน** หรือ คำที่มีความหมาย ครอบคลุมรวมความหมายของอีกคำหนึ่งไว้ เช่น "สัตว์ปีก" (ความหมาย กว้าง) "ไก่" "เป็ด" "ห่าน" "นก" (ความหมายแคบ)
- คำที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น "สูง-ต่ำ" "ดำ-ขาว" "ยาว-สั้น"
- คำที่มีความหมายคล้ายกัน เช่น "ดี-เล็ศ" "แนบ-ชิด"

๒. ความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมทางสังคม

สื่อมวลชน และกลุ่มวัยรุ่น มักสร้างคำหรือสำนวน ใหม่ขึ้นมาใช้ เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ ทำให้ภาษาของตน น่าสนใจ เช่น งานเข้า ตัวแม่

น่าสนใจ เช่น งานเข้า ตัวแม่
คำที่สร้างขึ้นใช้เฉพาะพวกเฉพาะกลุ่มเพื่อให้เกิด
ความแปลกใหม่เช่นนี้ เรียกกันว่า "คำสแลง" คำแสลงส่วน ใหญ่ใช้กันในช่วงเวลาสั้นๆ

๑. การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ
เกิดคำศัพท์ใหม่ขึ้นมา ใช้เรียกสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ คำที่เคยมีอยู่เดิม
เมื่อเลิกใช้แล้ว ก็อาจทำให้คำที่ใช้เรียกสิ่งนั้นสูญไปจากภาษาด้วย
บางคำสร้างขึ้นใหม่เพื่อให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิชาการ เช่น

ปัญญาประดิษฐ์ (AI)

ความเป็นจริงเสมือน (VR)

พันธุวิศวกรรม คำเหล่านี้มักเรียกกันว่า **ศัพท์บัญญัต**ิ